

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Bucsu a Ferencvárosban*

Forrás: *Szózat*

Bp.

(Hely)

1921. 10. 11

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

394.6

Hely

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23

Székesfehérvári hazinyomua 1920

Bucsu a Ferencvárosban

Fakereplők recsegő zaja és pappendekü körök fülhasogató lármája közben nyílt meg vasárnap a ferencvárosi bucsu. A kilencedik kerület különben sem a higgadt elegancia csöndes negyede. Ha a jazzromantikát ki is ölte már a rendőrség szigorú a temperamentum, az még a régi a híres „Frazzstadí“-ban. A legdühösebb gólokat még most is a ferencvárosi sportfiúk rugják, a legzajosabb bucsu még manapság is a ferencvárosi. De sajátos az utca közönsége is, mely a bucsufiát áruló sátrak között a Ráday-utcán és a Bakáts-téren tolong. A véletlenül idetévedt idegen Afrikára gondol, mert témádek sötét, szinte feketebőrű szép leány sűrű-forog a bódék között. Eláruljuk, hogy ezek a kilencedik kerületi cigánynegyed hajadonai és többnyire a Ráday-utca környékéről sereglettek ide. A sátorlakó ősök szelleme csalta ki őket zárközött különvilágukból a bucsu sátrai közé. Tolongnak itt lányok, legények és mindenfajta népség föl és alá. A fiatalság vilánczorgatja kezében a bucsun vett fakamat. Régi jó szokás szerint egymás hátát legyintik meg vele. Sok kedves ösmeretség kötődik meg ilyen kötődés közben, melyeknek fejlődése szinte beláthatatlan. Lányok, legények vidám kacérozását csak az ifjú nép versengő zaja harsogja túl. A szegény árusok holtira ordítják magukat, hogy tisztavirágéletű üzletük sikerüljön. Napkeltétől napszálltáig tudni ennyi lim-lomon és tarka csacskaságon nem kismiska bizony. Kell hát ordítániek ártatlan némasággal parányi faágyaikban vagy a csöppnyi plékadákban, mialatt a rettenetes mézes

káléskardokaf vékony zsinegen lóbázza az enyhé szinte nyári szélő. De a gyerek nép mégis észreveszi őket és ugyancsak rángatja a szülők rokoját, akik elég vakmerők voltak e viharzó néparadatra szállani gyöngé valutájukkal. A fölmött közönségnek fésűt, tűkröt, lakás- és konyhaberendezési tárgyakat kínál. De nem hiányoznak a „szenzációs“ cikkek sem. Láthatjuk a ragasztószert, mely ugy összetartja az üvegdarabokat, hogy nehé kö sem választja szét. Az üvegvágó követ, a büvös pecsétlészitőt szemünk köttára mutatja be az elárusító. Amott egy gyorsan forgó kis korongot áll körül a nép, mellyel az imádott leány nevét csekély pár koronáért ott rögtön rákarcolja egy ügyes köszörüs a vett pohárra. Most egy öreg néni hangja csapódik a fülünkhez: — Makszi, Makszi, buzza a kisavszonynak egy jó planétát! — És Makszi, a tarka papagály buzza is már a planétát, mely szerint „egy középstermetű, barna fiatalember szeretettel gondol önmre. A napokban levél jön tőle. Ön ut előtt áll. Legyen óvatos...“ és így tovább. Közben beesteledik. A környékbeli kocsmák megtelnek vidám népséggel. A lányok nyakában még ott lók a tarka mézeskalácsgolyókból font füzér, a legények bizakodva néznek a csöpp tükörbe, mely a mézeskalácsszív közepéből csillog feléjük; a kocsmáros pedig tudal minden ételén, italán. Mer csak odhatnak az árusok, szerelmes legények, lányok, és nem csak odik és mire az utca kiürül, a kocsmáros mézeskalács szíven megtelik.